

CESTA SEDMIBOLESTNE

1. zastavení: Maria obětuje Ježíše v chrámě a slyší předpověď o meči, který probodne její srdce

píseň 810 Ó Maria útočiště naše, 3. sloka:

3. Když jsi v chrámě svoje nemluvnátko / Simeonu v lokty vkládala, /
tehdy jsi též, přeblažená Matko, / sebe Pánu v oběť dávala. / S tebou
chceme Bohu v oběť nésti / svoje síly, snahy a bolesti, / chceme vždy jen
Krista milovat, / jemu stále žít a umírat.

Z evangelia podle Lukáše Lk 2, 33-35

Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli.
A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: "Hle, on jest dán k pádu i
k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat
- i tvou vlastní duši pronikne meč - aby vyšlo najevo myšlení mnohých
srdcí."

Rozjímání

Panno Maria,

když jsi v jeruzalémském chrámě odevzdala Bohu svého Syna, vyslechla
jsi Simeonovo proroctví, že se Ježíš stane pro mnohé kamenem úrazu a
tvou vlastní duši že pronikne meč bolesti (srov. Lk 2,21-35). Přesto jsi
bezvýhradně přijala Otcovu vůli, od začátku jsi spojila svůj život s Ježíšem
i s jeho utrpením.

Panno Maria, svěřuji Ti všechny těžké a bolestné okamžiky svého
života. Prosím tě, vypros mi u Boha jejich řešení nebo alespoň nedovol,
aby mne ničily: kéž i tyto tíživé záležitosti (které mám nyní na mysli)
napomáhají dobrému v mém životě. v životních zkouškách.

I tys zažila ve svém životě nenávisť, nepřejícnost a závist druhých I já
někdy zakouším od lidí nepřijetí, závist, zraňující jednání a někdy i
otevřené nepřátelství. Na rozdíl od tebe v tom nejsem vždycky bez viny. V
každém případě mi to velmi komplikuje život, sklízím trpké ovoce té
nelásky a musím zápasit s tím, abych v sebeobraně nezatvrdil své srdce.

Panno Maria, odevzdávám Ti každou bolestnou událost a každý
můj bolavý vztah (konkrétně si ho pojmenujme) a prosím Tě o uzdravení
mého srdce, o narovnání mých vztahů a schopnost odpustit a třeba i
opakovaně odpouštět všem, kteří mi svým jednáním ztěžují život. Dej, ať
nikdy nezapomínám na to, že i já žiji jen z Božího milosrdenství.

Zdravas Maria...

2. zastavení: Maria, Josef a Ježíš utíkají před hrozbou smrti do Egypta

píseň 307 Kristus příklad pokory, 2 sloky

1. Kristus, příklad pokory, / náš Pán milostivý, / Otce svého Syn milý /
a jednorozený, / pro hříšného člověka / ráčil býti chudý / a byl na tomto
světě / velmi ponížený.

2. V chudé chýši pastýřské / se z Panny narodil, / celý život v chudobě /
a v strasti mnohé žil. / V cizím kraji matička / jej milá skrývala, / bezživotí
dítěte / když zloba hledala.

Z evangelia podle Matouše: Mt 2,13-25

Anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i
jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť
Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil."

On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta
a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka:
'Z Egypta jsem povolal svého syna.'

Rozjímání

Každá lidská bytost je Božím dítětem! V ní je vtisknutý Boží obraz! Proto
máme vidět a druhým pomáhat vidět v migrantech a utečencích v první
řadě nejen problém, kterému je zapotřebí čelit, ale i bratra či sestru, které je
nutné přijmout, respektovat a milovat. (...) Ježíš, Maria a Josef zažili i to,
co znamená opustit vlastní zemi a stát se migranty: ohrožování
Herodesovou touhou po moci, museli utéct a ukrýt se v Egyptě. Ale
Mariino mateřské srdce a starostlivé srdce Josefa, ochránce Svaté rodiny, si
stále uchovalo důvěru, že je Bůh nikdy neopustí.

Prosme o Mariinu přímluvu za všechny uprchlíky a za moudré vyřešení
problémů spojených s uprchlickou krizí:

Zdrávas Maria ...

3. zast: Maria ztrácí Ježíše, hledá ho tři dny a pak ho nalézá v chrámě

píseň 810 Ó Maria útočiště naše, 4. sloka

4. V chrám jsi vedla Syna, zbožná Panno, / aby v domě Otce přebýval, /
rozjímal, co v Písmech svatých psáno, / hořel ohněm modliteb a chval. /
I nás nyní přiveď k Synu svému, / z čisté lásky pro nás vtělenému, / ať se
jemu zasvěcený chrám / stane milým domovem i nám.

Z evangelia podle Lukáše: Lk 2,41-52

Každý rok chodívali jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem. A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli.

Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými. Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí. Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: "Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali."

On jim řekl: "Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" Ale oni jeho slovu neporozuměli. Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci.

Rozjímání

Událost nalezení Ježíše v chrámě nás učí kráčet cestou odvážné víry. Boží cesty nejsou našimi cestami a jeho myšlenky nejsou našimi myšlenkami. Mariin postoj je nám příkladem: nezakolísala ve víře pod přívalem nepochopených a nepochopitelných věcí, a tím je naší učitelkou na cestě víry. Jestliže se hledání a nacházení Krista stane starostí našeho života, stane se naším štěstím při smrti.

Matko neoddělitelná od Ježíše, - poděl se s námi o svůj zápal v hledání Ježíše; - poděl se s námi o svoje štěstí při nacházení Krista; - dej, aby se Kristus skutečně stal cílem našeho života a ať všechny svoje skutky konáme z lásky k němu; - veď zbloudilé k jedinému Spasiteli; - všem, co hledají absolutno a nenacházejí ho, ukaž cestu, která vede k Ježíšovi! Ty, která jsi hledala Ježíše s takovou horlivostí a která jsi ho našla, dej, aby celý náš život spočíval v tom, abychom ho hledali a nacházeli. **Zdrávas...**

4. zastavení: Maria se setkává se svým synem na křížové cestě

píseň 303 Duše věrné, 1.-2. sloka

1. Duše věrné, Pána vizte / kráčet cestou křížovou, / za nás na své skrání
čistě / nést korunu trnovou. / Hříšná zloba lidu jeho / těžký kříž naň
vložila, / rodná země krále svého / ostrým hloží zranila.

2. My, kdo dále hříchy svými / těžším činíme tvůj kříž, / s ženami teď
plačícími / čekáme, až promluvíš. / Bolest tvá nás napomíná / nedbat ran,
jež pomínou, / ale lkát, že naše vina / je tvých strastí příčinou.

nebo: píseň 818, 5. sloka

Rozjímání

Maria, podobně jako nyní kráčíš za svým Synem, obtíženým křížem, tak budeš doprovázet i všechny svoje adoptivní děti na jejich křížových cestách až do konce světa, i ve jménu všech matek, které neopouštějí svoje děti, když nesou kříž. Sdílená bolest je nejpevnější a nejspolehlivější pouto.

Boží Matka je zcela zapojená do díla spásy. Podobně se zapojuje do vykupitelského díla kdokoliv z nás, kdo přebírá Kristovo utrpení, zapomíná na svoje, anebo aspoň spojuje svoje utrpení s jeho utrpením. Když kříž neseme my, Ježíš a Maria se s námi setkávají.

Vypros Maria posilu všem lidem na jejich křížových cestách a nám více soucitu a síly k účinné pomoci.

Zdravas Maria...

5. zastavení Maria stojí pod křížem umírajícího syna

píseň 311 Matka pláče, 1.-3. sloka

1. Matka pláče, ruce spíná: / Ach můj Bože rozmilý! / V žalu vidí svého Syna, / jak jej na kříž přibili. / V této době plné bolu / chce tu být s Ježíšem, / rány jeho nese spolu / ve svém srdci mateřském. / Pro bolesti, pro žalosti / srdce svého čistého / odpusť nám, jichž nepravosti / ten meč vbodly do něho.

2. Ke kříži teď pozdvihuje / oči pláčem zkalené, / s mečem v srdci pozoruje / nohy, ruce zraněné; / ruce, které líbávala, / které vždy jen žehnaly, / nohy, které vídávala, / k ubohým jak spěchaly. / Pro bolesti, pro žalosti / srdce svého čistého / odpusť nám, jichž nepravosti / ten meč vbodly do něho.

3. Synáčka, jež s pečlivostí / po Siónu hledala, / teď jí navždy s ukrutností / Kalvárie odňala. / Zde na kříži dokonává / její lidská naděje, / svou krev její dítě dává / do poslední krůpěje. / Pro bolesti, pro žalosti / srdce svého čistého / odpusť nám, jichž nepravosti / ten meč vbodly do něho.

nebo: píseň 810, 5. sloka, píseň 306, 4. sloka, píseň 804, píseň 818, 6-7. sl.

Rozjímání

U Ježíšova kříže stála jeho matka a u ní učedník, kterého miloval (Jan 19, 25 - 26). To, co se stalo v onen den, ukazuje, co se má dít každý den: je nutné každý den stát s Marií u Ježíšova kříže našich trpících bratří a sester.

Křesťan nemůže stát mimo životní situace svých bližních. Přijmout Krista podle vzoru bolestné Matky Marie znamená přijmout svého bližního v rozličných situacích jeho utrpení, neboť i Kristus projevil solidaritu s trpícími a chce, abychom mu sloužili v trpících bratřích a sestřích. Autentický následovník Ježíšova života má poznat nejrozmanitější kříže současného člověka: od ničujících válečných konfliktů přes hlad a epidemie až po ztrátu lidské důstojnosti. To všechno otvírá prostor pro praktickou aplikaci přijetí Krista v trpícím člověku - účast na Kristově utrpení projevíme tím, že ve svém jednání uplatníme lásku, které nás učí bolestná Matka. Maria dej nám odvahu stát u kříže a umírání našich bližních a povzbuzovat je. **Zdravas Maria...**

6. zastavení: mrtvé tělo Ježíše je sejmuto z kříže a vloženo do klína Matky Marie

píseň 311 Matka pláče, 4. sloka

4. Potom z dřeva kříže sňali / tělo svaté k pohřbení, / matce syna na klín dali / k poslednímu loučení: / Kde je krása těla tvého, / kde jas svatých tváří tvých? / Kam se božská jiskra děla / a zář očí nebeských? / Pro bolesti, pro žalosti / srdce svého čistého / odpusť nám, jichž nepravosti / ten meč vbodly do něho.

Rozjímání

Panně Marii vložili do klína Ježíšovo tělo, když ho sňali z kříže. Je to smutný okamžik, ale jeho připomínka nás naplňuje nadějí. Matka Bolestná pláče, ale je bolest lásky, lásky která ji s Ježíšem spojuje. Navíc Maria věří, že Ježíš zázračně počatý v jejím lůně, stejně tak zázračně může povstat k novému životu.

Ve chvílích, kdy se zdá, že je vše ztraceno, projevuje Bůh svou lásku v největší míře.

Když rozjímáme o tomto zastavení, modleme se za všechny lidi zažívající zhroucení jejich nadějí a plánů, prožívající smrt blízkých, nebo velký neúspěch svého života. Svěřme Pánu zvláště ty, kteří prožívají zánik svých vztahů či své rodiny. Slíbili si přátelství a lásku, teď se zdá, že láska zemřela a v rukou drží všechno to, co už je mrtvé.

Na přímluvu Matky tvé bolestné prosíme tě, Ježíši, o uzdravení zraněných srdcí manželů. Tvá bolest, Maria, vyprošuje milost uzdravení. Tvé slzy se mění v kapky vody omývající rány. Ať tvá mateřská láska, která zůstala věrná až do konce, uzdraví každou zraněnou lásku mezi manželi a v rodinách.

Prosíme tě, Maria, abys pro všechna manželství ohrožená rozpadem, vyprosila milost uzdravení. Aby si hříchem zranění muži, ženy i jejich děti dokázali navzájem odpustit, vrátili se k sobě a dali si ještě jednu šanci.

Vezmi si do klína i všechny již nevratně odumřelé vztahy, všechny zhroucené lidské životy i zkrachovalá dobrá lidská díla a plány. Vypros, aby tam, kde zavládl rozpad a zánik, vzklíčil nový život.

podle M. Krawiece

Zdravas Maria...

7. Matka Ježíšova je při ukládání jeho těla do hrobu

píseň 302 Dokonáno jest, 6. – 8.sloka:

6. Z kříže složili v hrob nový / učedníci Ježíšovi / tělo Páně zmučené. /
Pokoj svatý kolem dýše, / po bojích tu dřímá tiše / srdce láskou zraněné.

7. Odpočívej zde již sobě / po té strastiplné době, / umučený Ježíši! / Dosti
duše tvá i tělo / muk a žalů vytrpělo, / Beránku náš nejtišší!

8. Třetího až dne hrob tmavý / vzplane bleskem božské slávy, / skončen
bude lidstva žal. / Duše plesá vykoupená: / Vláda smrti přemožena, / Pán
své dílo dokonal!

nebo píseň 304, 4. sloka

Rozjímání

Nyní, když bylo všechno vytrpěno, vidíme, že přes všechn zmatek v srdcích, přes moc nenávisti a zbabělosti, ani teď nezůstal Ježíš sám. I v této temnotě jsou zde věřící: Maria, Marie Kleofášova, Marie Magdalská a učedník, kterého Ježíš miloval. Teď přichází také bohatý muž Josef z Arimatie. Boháč se tu vyskytne, jako by prošel uchem jehly, protože Bůh mu k tomu dává milost. Uloží Ježíše do svého dosud nedotčeného hrobu v zahradě. Hřbitov, kde je Ježíš pochován, se mění v zahradu. V onu zahradu, ze které byl vyhnán Adam, když se odtrhl od plnosti života, od svého Stvořitele. Hrob v zahradě nám připomíná, že vláda smrti končí. Tak jako
je vloženo do země pšeničné zrno, které v něm zprvu odumře, aby z něj vyrostl nový klas, tak po celé dějiny se ve smrti a hrobě rodí nový život.

Maria vypros všem, kdo pláče nad smrtí svých drahých, zvláště matkám plakávajícím smrt svých dětí útěchu a naději na opětovné shledání. Ať všem, kdo prožívají velké zatmění v duši, zhroucení života a beznaděj, zasvitne světlo naděje, že Bůh vše zlé může obrátit v dobro. Pomáhej nám všem, abychom Pánu dokázali obětovat své srdce, svůj majetek, svůj čas a tak připravovali zahradu, ve které může dojít ke vzkříšení.

podle J. Ratzingera

Zdravas Maria...

**Vydala Římskokatolická farnost Kaplice dne 28.2.2016
zpracování podle několika pramenů**